

Αριστοφάνους

Ίππεις

(ed. F.W. Hall and W.M. Geldart, Oxford 1907)

Δημοσθένης

ιατταταιὰξ τῶν κακῶν, ιατταταῖ.
κακῶς Παφλαγὸνα τὸν νεώνητον κακὸν
αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν ἐς τὴν οἰκίαν
πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.

5

Νικίας

κάκιστα δῆθ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων
αὐταῖς διαβολαῖς.

Δημοσθένης

ὦ κακόδαιμον πῶς ἔχεις;

Νικίας

κακῶς καθάπερ σύ.

Δημοσθένης

δεῦρο δὴ πρόσσελθ', ἵνα
ξυναυλίαν κλαύσωμεν Οὐλύμπου νόμον.

Δημοσθένης καὶ Νικίας

μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ.

10

Δημοσθένης

τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινα
σωτηρίαν νῶν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;

Νικίας

τίς οὖν γένοιτ' ἄν;

Δημοσθένης

λέγε σύ.

Νικίας

σὺ μὲν οὖν μοι λέγε,
ἵνα μὴ μάχωμαι.

14

Δημοσθένης

μὰ τὸν Ἀπόλλω ἄγῳ μὲν οὐ.

Νικίας

πῶς ἂν σὺ μοι λέξεις ἀμὲ χρὴ λέγειν;

16

Δημοσθένης

ἀλλ' εἰπὲ θαρρῶν, εἵτα καὶ γὰρ σοὶ φράσω.

15

Νικίας

ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε. πῶς ἂν οὖν ποτε
εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευριπικῶς;

17

Δημοσθένης

μὴ μοί γε, μὴ μοί, μὴ διασκανδικίσης·
ἀλλ' εὐρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου.

20

Νικίας

λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχὲς ὥδι ξυλλαβῶν.

Δημοσθένης

καὶ δὴ λέγω μόλωμεν.

Νικίας

ἐξόπισθε νῦν

αὐτὸ φάθι τοῦ μολῶμεν.

Δημοσθένης

αὐτό.

Νικίας

πάνυ καλῶς.

ὥσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε
τὸ μολῶμεν, εἶτα δ' αὐτό, καὶ τ' ἐπάγων πυκνόν.

25

Δημοσθένης

μολῶμεν αὐτὸ μολῶμεν αὐτομολῶμεν.

Νικίας

ἦν

οὐχ ἡδύ;

Δημοσθένης

νή Δία· πλήν γε περὶ τῷ δέρματι

δέδοικα τουτονὶ τὸν οἰωνόν.

Νικίας

τί δαί;

Δημοσθένης

ὅτι τὸ δέρμα δεφόμενων ἀπέρχεται.

Νικίας

κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῶν,

θεῶν ἰόντε προσπείειν τοῦ πρὸς βρέτας.

30

Δημοσθένης

“ποῖον βρέτας;” ἔτεδον ἡγεῖ γὰρ θεούς;

Νικίας

ἔγωγε.

Δημοσθένης

ποῖω χρώμενος τεκμηρίω;

Νικίας

ὅτι θεοῖσιν ἐχθρὸς εἰμ'. οὐκ εἰκότως;

Δημοσθένης

εὖ προσβιάζεις μ'. ἀλλ' ἑτέρᾳ πη σκεπτέον.

βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;

35

Νικίας

οὐ χεῖρον· ἐν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,

ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,

ἦν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασιν.

Δημοσθένης

λέγοιμ' ἂν ἤδη. νῶν γάρ ἐστι δεσπότης

ἄγροικος ὀργὴν κυανοτρώξ ἀκράχολος,

Δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον

ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρᾳ νομηνία

ἐπρίατο δοῦλον, βυρσοδέψην Παφλαγόνα,

πανουργότατον καὶ διαβολώτατόν τινα.

40

οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,

ὁ βυρσοπαφλαγών, ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην

ἤκαλλ' ἐθώπευ' ἐκολάκευ' ἐξηπάτα

κοσκυλματίοις ἄκροισι τοιαυτὶ λέγων·

ὦ Δῆμε λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν,

ἐνθοῦ ῥόφησον ἔντραγ' ἔχε τριώβολον.

βούλει παραθῶ σοι δόρπον; εἴτ' ἀναρπάσας

45

50

ὅ τι ἂν τις ἡμῶν σκευάσῃ, τῷ δεσπότῃ Παφλαγῶν κεχάριται τοῦτο. καὶ πρώην γ' ἔμοῦ μάζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικῇν, πανουργότατά πως περιδραμῶν ὑφαρπάσας αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἔμοῦ μεμαγμένην, ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει κούκ ἔᾱ τὸν δεσπότην ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων δειπνοῦντος ἐστὼς ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας. ἄδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρων σιβυλλιά. ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὄρᾱ μεμακκοακότα, τέχνην πεποιήται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἄντικρυς ψευδῇ διαβάλλει· κᾶτα μαστιγούμεθα ἡμεῖς· Παφλαγῶν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας αἰτεῖ ταράττει δωροδοκεῖ λέγων τάδε· “ὄρᾳτε τὸν Ὑλαν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον; εἰ μή μ' ἀναπείσεται, ἀποθανεῖσθε τήμερον”. ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μή, πατούμενοι ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσιον χέζομεν. νῦν οὖν ἀνύσαντε φροντίσωμεν ὦγαθέ, ποίαν ὁδὸν νῶ τρεπτέον καὶ πρὸς τίνα. Νικίας κράτιστ' ἐκείνην τὴν μόλωμεν ὦγαθέ. Δημοσθένης ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν· ἐφορᾷ γὰρ οὗτος πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇ κκλησίᾳ. τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χάοσιν, τῷ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν. Νικίας κράτιστον οὖν νῶν ἀποθανεῖν. Δημοσθένης ἀλλὰ σκόπει, ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν ἀνδρικώτατα. Νικίας πῶς δῆτα πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα; βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν. ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἰρετώτερος. Δημοσθένης μὰ Δί' ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος. ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα. Νικίας ἰδοὺ γ' ἄκρατον. περὶ πότου γοῦν ἐστί σοι; πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ; Δημοσθένης ἄληθες οὗτος; κρουνοχυτρολήραιοι εἰ. οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν; οἶνου γὰρ εὖροις ἂν τι πρακτικώτερον; ὄρᾳς, ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι τότε πλουτοῦσι διαπράττουσι νικῶσιν δίκας εὐδαιμονοῦσιν ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.	55 60 65 70 75 80 85 90
---	---

ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἴνου χοᾶ, τὸν νοῦν ἴν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν. Νικίας οἶμοι τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ πότῳ; Δημοσθένης ἀγάθ'· ἀλλ' ἔνεγκ'· ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι. ἦν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω βουλευματίων καὶ γνωμίδιων καὶ νοιδίων. Νικίας ὡς εὐτυχῶς ὅτι οὐκ ἐλήφθην ἔνδοθεν κλέπτων τὸν οἶνον. Δημοσθένης εἰπέ μοι Παφλαγῶν τί δοῶ; Νικίας ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπτιος. Δημοσθένης ἴθι νυν ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολὺν σπονδήν. Νικίας λαβὲ δὴ καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαίμονος. Δημοσθένης ἔλχ' ἔλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου. ὦ δαῖμον ἀγαθὲ σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν. Νικίας εἴπ', ἀντιβολῶ, τί ἔστι; Δημοσθένης τοὺς χρησμοὺς ταχὺ κλέψας ἔνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἔνδοθεν, ἕως καθεύδει. Νικίας ταῦτ'· ἀτὰρ τοῦ δαίμονος δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος. Δημοσθένης φέρε νυν ἐγὼ μ' αὐτῷ προσαγάγω τὸν χοᾶ. τὸν νοῦν ἴν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν. Νικίας ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγῶν πέρδεται καὶ ῥέγκεται, ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβών, ὄνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν. Δημοσθένης ὦ σοφώτατε. φέρ' αὐτὸν ἴν' ἀναγνῶ· σὺ δ' ἔγχεον πιεῖν ἀνύσας τι. φέρ' ἴδω τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι. ὦ λόγια. δὸς μοι δὸς τὸ ποτήριον ταχύ. Νικίας ἰδοῦ. τί φησ' ὁ χρησμός; Δημοσθένης ἐτέραν ἔγχεον. Νικίας ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν “ἐτέραν ἔγχεον;”	95 100 105 110 115 120
---	--

Δημοσθένης

ὦ Βάκι.

Νικίας

τί ἔστι;

Δημοσθένης

δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.

Νικίας

πολλῷ γ' ὁ Βάκις ἐχρῆτο τῷ ποτηρίῳ.

Δημοσθένης

ὦ μιαρὲ Παφλαγῶν ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι,

125

τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν;

Νικίας

τιή;

Δημοσθένης

ἐνταῦθ' ἔνεστιν, αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.

Νικίας

καὶ πῶς;

Δημοσθένης

ὅπως; ὁ χρησμὸς ἀντικρυς λέγει

ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίγνεται,

ὃς πρῶτος ἔξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.

130

Νικίας

εἷς οὐτοσὶ πώλης. τί τὸν τευθεν; λέγε.

Δημοσθένης

μετὰ τοῦτον αὐθις προβατοπώλης δεύτερος.

Νικίας

δύο τῷδε πῶλα. καὶ τί τόνδε χρὴ παθεῖν;

Δημοσθένης

κρατεῖν, ἕως ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος

αὐτοῦ γένοιτο· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.

135

ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγῶν,

ἄρπαξ κεκράκτης Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.

Νικίας

τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεῶν

ὑπὸ βυρσοπώλου;

Δημοσθένης

νὴ Δί'.

Νικίας

οἴμοι δείλαιος.

πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἷς μόνος;

140

Δημοσθένης

ἔτ' ἐστὶν εἷς ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.

Νικίας

εἶπ', ἀντιβολῶ, τίς ἐστίν;

Δημοσθένης

εἶπω;

Νικίας

νὴ Δία.

Δημοσθένης

ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξολῶν.

Νικίας

ἄλλαντοπώλης; ὦ Πόσειδον τῆς τέχνης.
φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν;

145

Δημοσθένης

ζητῶμεν αὐτόν.

Νικίας

ἄλλ' ὁδὶ προσέρχεται

ὥσπερ κατὰ θεὸν εἰς ἀγοράν.

Δημοσθένης

ὦ μακάριε

ἄλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ' ὦ φίλτατε

ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῶν φανείς.

Ἀλλαντοπώλης

τί ἔστι; τί με καλεῖτε;

150

Δημοσθένης

δεῦρ' ἔλθ', ἴνα πύθῃ

ὥς εὐτυχῆς εἶ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.

Νικίας

ἴθι δὴ κάθελ' αὐτοῦ τοῦλεὸν καὶ τοῦ θεοῦ

τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτόν ὥς ἔχει

ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα.

Δημοσθένης

ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί·

155

ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον καὶ τοὺς θεοὺς.

Ἀλλαντοπώλης

ἰδοῦ· τί ἔστιν;

Δημοσθένης

ὦ μακάρι' ὦ πλούσιε,

ὦ νῦν μὲν οὐδεὶς αὖριον δ' ὑπέρμεγας,

ὦ τῶν Ἀθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.

Ἀλλαντοπώλης

τί μ' ὦγάθ' οὐ πλύνειν ἔῃς τὰς κοιλίας

160

πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελᾶς;

Δημοσθένης

ὦ μῶρε ποίας κοιλίας; δευρὶ βλέπε.

τὰς στίχας ὀρᾶς τὰς τῶνδε τῶν λαῶν;

Ἀλλαντοπώλης

ὀρῶ.

Δημοσθένης

τούτων ἀπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,

καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός·

165

βουλὴν πατήσεις καὶ στρατηγούς κλαστάσεις,

δήσεις φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λαικάσει.

Ἀλλαντοπώλης

ἐγὼ;

Δημοσθένης

σὺ μέντοι· κοῦδέπω γε πάνθ' ὀρᾶς.

ἄλλ' ἐπανάβηθι κάπῃ τοῦλεὸν τοδὶ

καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἀπάσας ἐν κύκλῳ.

170

Ἀλλαντοπώλης

καθορῶ.

Δημοσθένης

τί δαί; τὰμπόρια καὶ τὰς ὀλκάδας;

Ἀλλαντοπώλης

ἔγωγε.

Δημοσθένης

πῶς οὖν οὐ μέγਾਲος εὐδαιμονεῖς;

ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' ἐς Καρίαν

τὸν δεξιόν, τὸν δ' ἕτερον ἐς Καρχηδόνα.

Ἀλλαντοπώλης

εὐδαιμονήσω δ' εἰ διαστραφήσομαι;

175

Δημοσθένης

οὐκ ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρνεται.

γίγναι γάρ, ὥς ὁ χρησμὸς οὐτοσὶ λέγει,

ἄνθρωπος μέγιστος.

Ἀλλαντοπώλης

εἰπέ μοι καὶ πῶς ἐγὼ

ἄλλαντοπώλης ὦν ἄνθρωπος γενήσομαι;

Δημοσθένης

δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο καὶ γίγναι μέγας,

180

ὅτι πονηρὸς καὶ ἀγορᾶς εἶ καὶ θρασύς.

Ἀλλαντοπώλης

οὐκ ἀξιῶ 'γὼ 'μαυτὸν ἰσχύειν μέγα.

Δημοσθένης

οἶμοι τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φῆς ἄξιον;

ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλόν.

μῶν ἐκ καλῶν εἰ κάγαθων;

185

Ἀλλαντοπώλης

μὰ τοὺς θεοὺς

εἰ μὴ 'κ πονηρῶν γ'.

Δημοσθένης

ὦ μακάριε τῆς τύχης

ὅσον πέπονθας ἀγαθὸν ἐς τὰ πράγματα.

Ἀλλαντοπώλης

ἀλλ' ὦγάθ' οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι

πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.

Δημοσθένης

τουτὶ μόνον σ' ἔβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς.

190

ἢ δημαγωγία γάρ οὐ πρὸς μουσικοῦ

ἔτ' ἐστὶν ἄνθρωπος οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,

ἀλλ' εἰς ἀμαθίαν καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῆς

ἅ σοι διδῶσ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.

Ἀλλαντοπώλης

πῶς δῆτά φησ' ὁ χρησμὸς;

195

Δημοσθένης

εὖ νῆ τοὺς θεοὺς

καὶ ποικίλως πως καὶ σοφῶς ἠνιγμένος·

ἀλλ' ὅπότε μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχήλης

γαμψηλῇσι δράκοντα κοάλεμον αἵματοπώτην,

δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκοροδάλμη,

κοιλιοπώλησιν δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζει,

200

αἱ κεν μὴ πωλεῖν ἀλλᾶντας μᾶλλον ἔλονται.

Ἀλλαντοπώλης

πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν; ἀναδίδασκέ με.

Δημοσθένης

βυρσαίετος μὲν ὁ Παφλαγῶν ἐσθ' οὐτοσί.

Ἀλλαντοπώλης

τί δ' ἀγκυλοχήλης ἐστίν;

Δημοσθένης

αὐτό που λέγει,

ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἀρπάζων φέρει.

205

Ἀλλαντοπώλης

ὁ δράκων δὲ πρὸς τί;

Δημοσθένης

τοῦτο περιφανεστάτον.

ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρὸν ὅ τ' ἀλλᾶς αὖ μακρόν.

εἴθ' αἵματοπώτης ἐσθ' ὅ τ' ἀλλᾶς χῶ δράκων·

τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βυρσαίετον

ἤδη κρατήσκειν, αἶ κε μὴ θαλφθῇ λόγοις.

210

Ἀλλαντοπώλης

τὰ μὲν λόγι' αἰκάλλει με· θαυμάζω δ' ὅπως

τὸν δήμον οἷός τ' ἐπιτροπεύειν εἴμ' ἐγώ.

Δημοσθένης

φauλότατον ἔργον· ταῦθ' ἅπερ ποιεῖς ποιεῖ·

τάραττε καὶ χόρδεν' ὁμοῦ τὰ πράγματα

ἅπαντα, καὶ τὸν δήμον αἰεὶ προσποιοῦ

215

ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς.

τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσσεστι δημαγωγικά,

φωνὴ μιαρὰ, γέγονας κακῶς, ἀγοραῖος εἶ·

ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἃ δεῖ·

χρησμοὶ τε συμβαίνουσι καὶ τὸ Πυθικόν.

220

ἀλλὰ στεφανοῦ καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμῳ·

χῶπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα.

Ἀλλαντοπώλης

καὶ τίς ξύμμαχος

γενήσεται μοι; καὶ γὰρ οἱ τε πλούσιοι

δεδίασιν αὐτὸν ὅ τε πένης βδύλλει λεώς.

Δημοσθένης

ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι

225

μισοῦντες αὐτόν, οἱ βοηθήσουσί σοι,

καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοὶ τε κἀγαθοί,

καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός,

κἀγὼ μετ' αὐτῶν χῶ θεὸς ξυλλήψεται.

καὶ μὴ δέδιθ'· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξηκασμένος,

230

ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελεν

τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι. πάντως γε μὴν

γνωσθήσεται τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.

Ἀλλαντοπώλης

οἷμοι κακοδαίμων ὁ Παφλαγῶν ἐξέρχεται.

Κλέων

οὔτοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαιρήσετον,

235

ὅτι· πὶ τῷ δήμῳ ξυνόμνυτον πάλαι.

τουτὶ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;

οὐκ ἐσθ' ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.

ἀπολεῖσθον ἀποθανεῖσθον ὦ μιαρωτάτω.

Δημοσθένης

οὗτος τί φεύγεις; οὐ μένεις; ὦ γεννάδα 240
ἀλλαντοπῶλα μὴ προδῶς τὰ πράγματα.

Δημοσθένης

ἄνδρες ἱππῆς παραγένεσθε· νῦν ὁ καιρὸς. ὦ Σίμων,
ὦ Παναίτι· οὐκ ἔλατε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
ἄνδρες ἐγγύς. ἀλλ' ἀμύνου κἀπαναστρέφου πάλιν.
ὁ κονιορτὸς δηλὸς αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένων. 245
ἀλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

Χορὸς Ἴππεων

παῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιπόστρατον
καὶ τελώνην καὶ φάραγγα καὶ Χάρυβδιν ἀρπαγῆς,
καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ αὐτ' ἐρῶ.
καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας. 250
ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε καὶ τάραττε καὶ κύκα
καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κἀπικείμενος βόα·
εὐλαβοῦ δὲ μὴ 'κφύγη σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,
ἄσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.

Κλέων

ὦ γέροντες ἡλιασταί, φράτερες τριωβόλου, 255
οὐς ἐγὼ βόσκω κεκραγῶς καὶ δίκαια κᾶδικα,
παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.

Χορὸς

ἐν δίκη γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις,
κἀποσυκάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν,
ὅστις αὐτῶν ὠμός ἐστιν ἢ πέπων ἢ μὴ πέπων, 260
κἂν τιν' αὐτῶν γνῶς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχηνότα,
καταγαγὼν ἐκ Χερρονήσου διαβαλὼν ἀγκυρῖσας
εἴτ' ἀποστρέψας τὸν ὦμον αὐτὸν ἐνεκολήβασας·
καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
πλούσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὰ πράγματα. 265

Κλέων

ξυνεπείκεισθ' ὑμεῖς; ἐγὼ δ' ἄνδρες δι' ὑμᾶς τύπτομαι,
ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον ὡς δίκαιον ἐν πόλει
ἐστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστὶν ἀνδρείας χάριν.

Χορὸς

ὡς δ' ἀλαζῶν, ὡς δὲ μάσθλης· εἶδες οἷ' ὑπέρχεται 270
ὥσπερ εἰ γέροντας ἡμᾶς καὶ κοβαλικεύεται;
ἀλλ' ἐὰν ταύτη γε νικᾷ, ταυτηὶ πεπλήξεται·
ἦν δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευρὶ, τὸ σκέλος κυρηβάσει.

Κλέων

ὦ πόλις καὶ δῆμ' ὑφ' οἷων θηρίων γαστριζομαι.

Χορὸς

καὶ κέκραγας, ὥσπερ ἀεὶ τὴν πόλιν καταστρέφει;

Κλέων

ἀλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτα τρέψομαι. 275

Χορὸς

ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ·
ἦν δ' ἀναιδεία παρέλθη σ', ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

Κλέων

τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ 'νδείκνυμι, καὶ φήμ' ἐξάγειν
ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.

Ἀλλαντοπώλης

ναὶ μὰ Δία κᾶγωγε τοῦτον, ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ
ἐσδραμὼν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἴτα πάλιν ἐκθεῖ πλέα.

280

Δημοσθένης

νὴ Δί' ἐξάγων γε τὰ πόρρηθ', ἅμ' ἄρτον καὶ κρέας
καὶ τέμαχος, οὐ Περικλέης οὐκ ἤξιώθη πώποτε.

Κλέων

ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.

Ἀλλαντοπώλης

τριπλάσιον κεκράξομαί σου.

285

Κλέων

καταβοήσομαι βοῶν σε.

Ἀλλαντοπώλης

κατακεκράξομαί σε κράζων.

Κλέων

διαβαλῶ σ' ἐὰν στρατηγῇς.

Ἀλλαντοπώλης

κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.

Κλέων

περιελῶ σ' ἀλαζονείαις.

290

Ἀλλαντοπώλης

ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδοὺς σου.

Κλέων

βλέψον ἐς μ' ἀσκαρδάμυκτος.

Ἀλλαντοπώλης

ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.

Κλέων

διαφορήσω σ' εἴ τι γρύξει.

Ἀλλαντοπώλης

κοπροφορήσω σ' εἰ λαλήσεις.

295

Κλέων

ὁμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί.

Ἀλλαντοπώλης

νὴ τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον,
κάπιορκῶ γε βλεπόντων.

Κλέων

ἀλλότρια τοίνυν σοφίζει,

καὶ φανῶ σε τοῖς πρυτάνεσιν

300

ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἱεράς

ἔχοντα κοιλίας.

Χορός

ὦ μιαρὲ καὶ βδελυρὲ "καὶ κεκράκτα", τοῦ σοῦ θράσους

305

πᾶσα μὲν γῇ πλέα, πᾶσα δ' ἐκκλησία, καὶ τέλη

καὶ γραφαὶ καὶ δικαστήρι', ὦ βορβοροτάραξι καὶ

310

τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακώς,

ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφωκας βοῶν,

κάπο τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους θυννοσκοπῶν.

313

Κλέων

οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅθεν πάλαι καττύεται.

Ἀλλαντοπώλης

εἰ δὲ μὴ σὺ γ' οἴσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα, 315
ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοῦς
τοῖς ἀγροίοισιν πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχύ,
καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι μεῖζον ἢν δυοῖν δοχμαῖν.

Δημοσθένης

νῆ Δία κάμῃ τοῦτ' ἔδρασε ταῦτόν, ὥστε κατάγελων 320
πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις παρασχεθεῖν·
πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.

Χορός

ἄρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐδήλους ἀναΐδειαν, 325
ἥπερ μόνη προστατεῖ ῥητόρων;
ἦ σὺ πιστεύων ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,
πρῶτος ὦν· ὁ δ' Ἴπποδάμου λείβεται θεώμενος.

ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ 330
σοῦ μιαρώτερος, ὥστε με χαίρειν,
ὅς σε παύσει καὶ πάρεισι, δηλὸς ἐστὶν αὐτόθεν,
πανουργία τε καὶ θράσει
καὶ κοβαλικεύμασιν.

ἀλλ' ὦ τραφεῖς ὅθενπέρ εἰσιν ἄνδρες οἵπερ εἰσίν,
νῦν δεῖξον ὥς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι.

Ἀλλαντοπώλης

καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὕτοσι πολίτης. 335

Κλέων

οὐκ αὖ μ' ἑάσεις;

Ἀλλαντοπώλης

μὰ Δί' ἐπεὶ καγὼ πονηρὸς εἰμι.

Χορός

ἐὰν δὲ μὴ ταύτη γ' ὑπεῖκη, λέγ' ὅτι κακὸν πονηρῶν.

Κλέων

οὐκ αὖ μ' ἑάσεις;

Ἀλλαντοπώλης

μὰ Δία.

Κλέων

ναὶ μὰ Δία.

Ἀλλαντοπώλης

μὰ τὸν Ποσειδῶ.

ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν πρῶτα διαμαχοῦμαι.

Κλέων

οἴμοι διαρραγήσομαι. 340

Ἀλλαντοπώλης

καὶ μὴν ἐγὼ οὐ παρήσω.

Χορός

πάρες πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ διαρραγῆναι.

Κλέων

τῷ καὶ πεποιθῶς ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἔναντα;

Ἀλλαντοπώλης

ὅτι λέγειν οἷός τε καγὼ καὶ καρυκοποιεῖν.

Κλέων

ἰδοὺ λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν σὺ πρᾶγμα προσπεσόν σοι 345
ὠμοσπάρακτον παραλαβὼν μεταχειρίσαιο χρηστῶς.

ἀλλ' οἷσθ' ὅπερ πεπονθέναι δοκεῖς; ὅπερ τὸ πλῆθος.
εἷ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου,
τὴν νύκτα θρυλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,
ὔδωρ τε πίνων κάπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,
ᾧ δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας.

350

Ἀλλαντοπώλης

τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας, ὥστε νυνὶ
ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;

Κλέων

ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τίν'; ὅστις εὐθὺς
θύννεια θερμὰ καταφαγών, κᾶτ' ἐπιπιὼν ἀκράτου
οἴνου χοᾶ κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.

355

Ἀλλαντοπώλης

ἐγὼ δέ γ' ἥνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν
καταβροχθίσας κᾶτ' ἐπιπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπτος
λαρυγγιῷ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταραῶξω.

Χορός

τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων· ἐν δ' οὐ προσίεται με,
τῶν πραγμάτων ὅτι μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσει.

360

Κλέων

ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγών Μιλησίους κλονήσεις.

Ἀλλαντοπώλης

ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκῶς ὠνήσομαι μέταλλα.

Κλέων

ἐγὼ δ' ἐπεσπηδῶν γε τὴν βουλὴν βία κυκίσω.

Ἀλλαντοπώλης

ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσκης.

Κλέων

ἐγὼ δέ γ' ἐξέλεξω σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα.

365

Χορός

νῆ τὸν Ποσειδῶ κάμει τᾶρ', ἦνπερ γε τοῦτον ἔλκης.

Κλέων

οἷόν σε δήσω <ν> τῷ ξύλῳ.

Ἀλλαντοπώλης

διώξομαί σε δειλίας.

Κλέων

ἢ βύρσα σου θρανεύσεται.

Ἀλλαντοπώλης

δερῶ σε θύλακον κλοπῆς.

370

Κλέων

διαπατταλευθήσει χαμαί.

Ἀλλαντοπώλης

περικόμματ' ἔκ σου σκευάσω.

Κλέων

τὰς βλεφαρίδας σου παρατιλῶ.

Ἀλλαντοπώλης

τὸν προηγορεῶνά σου κτεμῶ.

Δημοσθένης

καὶ νῆ Δί' ἐμβαλόντες αὐτῷ

375

πάτταλον μαγειρικῶς

ἐς τὸ στόμ', εἶτα δ' ἔνδοθεν

τὴν γλῶτταν ἐξείραντες αὐτοῦ
σκεψόμεσθ' εὖ κἀνδρικῶς
κεχηγνότες 380
τὸν προκτὸν εἰ χαλαζᾷ.

Χορός

ἦν ἄρα πυρός γ' ἕτερα θερμότερα καὶ λόγων
ἐν πόλει τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι καὶ τὸ πρᾶγμ'
ἦν ἄρ' οὐ φαῦλον ᾧδ'... ἄλλ' ἐπιθι καὶ στρόβει,
μῆδ' ἐν ὀλίγον ποίει. νῦν γὰρ ἔχεται μέσος·
ὥς ἐὰν νυνὶ μαλάξης αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
δειλὸν εὐρήσεις· ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι. 390

Ἀλλαντοπώλης

ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὢν ἅπαντα τὸν βίον,
κατ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τὰλλόττριον ἀμῶν θέρος.
νῦν δὲ τοὺς στάχυν ἐκείνους, οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,
ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει ἀποδόσθαι βούλεται.

Κλέων

οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ζῇ τὸ βουλευτήριον 395
καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον.

Χορός

ὥς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται κοῦ μεθίστησι
τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος.
εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον, 400
καὶ διδασκοίμην προσάδειν Μορσίμου τραγωδία.
ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι
δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἴζων,
εἴθε φαύλως ὥσπερ ἡῦρες ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.
ἄσαιμι γὰρ τότε ἂν μόνον, 405
“πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς”.

τὸν Ἰουλίου τ' ἂν οἶμαι γέροντα πυροπίπην
ἤσθέντ' ἡπαιωνίσαι καὶ βακχέβακχον ἄσαι.

Κλέων

οὐτοί μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδεία μὰ τὸν Ποσειδῶ,
ἢ μή ποτ' ἀγοραίου Διὸς σπλάλχνοισι παραγενοίμην. 410

Ἀλλαντοπώλης

ἔγωγε νῆ τοὺς κονδύλους οὓς πολλὰ δὴ 'πὶ πολλοῖς
ἠνεσχόμην ἐκ παιδίων, μαχαιρίδων τε πληγὰς,
ὑπερβαλεῖσθαί σ' οἶμαι τούτοις, ἢ μάτην γ' ἂν
ἀπομαγδαλιάς σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφεῖην.

Κλέων

ἀπομαγδαλιάς ὥσπερ κύων; ὦ παμπόνηρε πῶς οὖν 415
κυνὸς βορὰν σιτούμενος μαχεῖ σὺ κυνοκεφάλῳ;

Ἀλλαντοπώλης

καὶ νῆ Δί' ἄλλα γ' ἐστὶ μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.
ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους ἐπιλέγων τοιαυτί·
“σκέψασθε παῖδες· οὐχ ὀρᾶθ'; ὥρα νέα, χελιδῶν”.
οἱ δ' ἔβλεπον, καγὼ 'ν τοσοῦτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον. 420

Χορός

ὦ δεξιότατον κρέας σοφῶς γε προῦνοήσω·
ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.

Ἀλλαντοπώλης

καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'· εἰ δ' οὖν ἴδοι τις αὐτῶν,
ἀποκρυπτόμενος ἐς τὸ κοχῶνα τοὺς θεοὺς ἀπώμνυν·
ὥστ' εἴπ' ἀνήρ τῶν ῥητόρων ἰδὼν με τοῦτο δρῶντα· 425
“οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὅδ' οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει”.

Χορός

εὖ γε ξυνέβαλεν αὐτ'· ἀτὰρ δῆλόν γ' ἀφ' οὗ ξυνέγνων·
ὅτι· ἰπώρκεις θ' ἥρπακώς καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν.

Κλέων

ἐγὼ σε παύσω τοῦ θράσους, οἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω.
ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καθιείς, 430
ὁμοῦ ταράττων τήν τε γῆν καὶ τήν θάλατταν εἰκῇ.

Ἀλλαντοπώλης

ἐγὼ δὲ συστειλάς γε τοὺς ἀλλᾶντας εἴτ' ἀφήσω
κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὖριον, κλάειν σε μακρὰ κελεύσας.

Δημοσθένης

κᾶγω γ', ἐάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.

Κλέων

οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπροίξει τάλαντα πολλὰ 435
κλέψας Ἀθηναίων.

Δημοσθένης

ἄθρει καὶ τοῦ ποδὸς παρίει·

ὥς οὗτος ἤδη καικίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ.

Ἀλλαντοπώλης

σὲ δ' ἐκ Ποτειδαίας ἔχοντ' εὖ οἶδα δέκα τάλαντα.

Κλέων

τί δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἐν λαβῶν σιωπᾶν;

Χορός

ἀνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι. τοὺς τερθρίους παρίει· 440
τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.

Κλέων

φεύξει γραφὰς . . .

ἐκατονταλάντους τέτταρας.

Ἀλλαντοπώλης

σὺ δ' ἀστρατείας γ' εἴκοσιν,

κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.

Κλέων

ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σέ φημι 445
γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.

Ἀλλαντοπώλης

τὸν πάππον εἶναί φημί σου

τῶν δορυφόρων --

Κλέων

ποίων; φράσον.

Ἀλλαντοπώλης

τῶν Βυρσίνης τῆς Ἰππίου.

Κλέων

κόβαλος εἶ. 450

Ἀλλαντοπώλης

πανοῦργος εἶ.

Χορός

παῖ' ἀνδρικῶς.

Κλέων

ιοῦ ἰοῦ,

τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται.

Χορός

παῖ' αὐτόν ἀνδρειότατα, καὶ

γάστριζε καὶ τοῖς ἐντέροις

καὶ τοῖς κόλοις,

455

χῶπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.

Χορός

ὦ γεννικώτατον κρέας ψυχὴν τ' ἄριστε πάντων,

καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανεῖς ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,

ὥς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισιν.

πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἡδόμεσθα;

460

Κλέων

ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρα μ' οὐκ ἐλάνθανεν

τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἠπιστάμην

γομφούμεν' αὐτὰ πάντα καὶ κολλώμενα.

Χορός

οἶμοι σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξουργοῦ λέγεις;

Ἀλλαντοπώλης

οὐκουν μ' ἐν Ἀργεῖ γ' οἷα πράττεις λανθάνει.

465

πρόφασιν μὲν Ἀργεῖους φίλους ἡμῖν ποιεῖ,

ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται.

καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐστι συμφυσώμενα

ἐγῶδ'· ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.

Χορός

εὔ γ' εὖ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων.

470

Ἀλλαντοπώλης

καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὐτ' ἐκεῖθεν αὖ,

καὶ ταῦτά μ' οὐτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον

διδούς ἀναπείσεις οὔτε προσπέμπων φίλους,

ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίοις φράσω.

Κλέων

ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' ἐς βουλήν ἰὼν

475

ὕμῶν ἀπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,

καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς τὰς ἐν πόλει,

καὶ πάνθ' ᾧ Μήδοις καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε,

καὶ τὰκ Βοιωτῶν ταῦτα συντυρούμενα.

Ἀλλαντοπώλης

πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὦνιος;

480

Κλέων

ἐγὼ σε νῆ τὸν Ἡρακλέα παραστορῶ.

Χορός

ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις;

νυνί γε δείξεις, εἴπερ ἀπεκρύψω τότε

ἐς τὴν κοχώναν τὸ κρέας, ὥς αὐτὸς λέγεις·

θεύσει γὰρ ἄξας ἐς τὸ βουλευτήριον,

485

ὥς οὗτος ἐσπεσὼν ἐκείσε διαβαλεῖ

ἡμᾶς ἅπαντας καὶ κράγον κεκράξεται.

Ἀλλαντοπώλης

ἀλλ' εἴμι· πρῶτον δ' ὥς ἔχω τὰς κοιλάς

καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.

Δημοσθένης

ἔχε νυν, ἄλκιψον τὸν τράχηλον τουτωί, 490
ἴν' ἐξολισθάνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.

Ἀλλαντοπώλης

ἄλλ' εὖ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί.

Δημοσθένης

ἔχε νυν, ἐπέγκαψον λαβὼν ταδί.

Ἀλλαντοπώλης

τί δαί;

Δημοσθένης

ἴν' ἄμεινον ὦ τᾶν ἐσκοροδισμένος μάχη. 495
καὶ σπεῦδε ταχέως.

Ἀλλαντοπώλης

ταῦτα δρῶ.

Δημοσθένης

μέμνησό νυν
δάκνειν διαβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθίειν,
χῶπως τὰ κάλλαι ἀποφαγὼν ἤξεις πάλιν.

Χορός

ἄλλ' ἴθι χαίρων, καὶ πράξειας
κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν, καί σε φυλάττοι 500
Ζεὺς ἀγοραῖος· καὶ νικήσας

αὐθις ἐκείθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς
ἔλθοις στεφάνοις κατάπαστος.

ὕμεῖς δ' ἡμῖν προσέχετε τὸν νοῦν

τοῖς ἀναπαίστοις,

ὦ παντοίας ἤδη Μούσης 505
πειραθέντες καθ' ἑαυτούς.

Χορός

εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμωδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
ἠνάγκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι,
οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχεν τούτου· νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ ποιητής,
ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ τολμᾷ τε λέγειν τὰ δίκαια, 510
καὶ γενναίως πρὸς τὸν τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην.

ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησιν πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας
καὶ βασανίζειν ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίῃ καθ' ἑαυτόν,
ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ἀνὴρ
οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρίβειν, ἀλλὰ νομίζων 515
κωμωδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἀπάντων·

πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὀλίγοις χαρίσασθαι·
ὕμᾶς τε πάλαι διαγιγνώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν ὄντας
καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρᾳ προδιδόντας· 520
τοῦτο μὲν εἰδὼς ἄπαθε Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις,

ὃς πλείστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τροπαῖα·
πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἰεῖς καὶ ψάλλων καὶ πτερυγίζων
καὶ λυδίζων καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος βατραχείοις
οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρῳ, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης, 525
ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὢν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη·

εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῶ ῥεύσας ποτ' ἐπαίνῳ
διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων

ἐφόρει τὰς δρυὺς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους·
 ἄσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ πλήν "Δωροῖ συκοπέδιλε",
 καὶ "τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων"· οὕτως ἦνθησεν ἐκεῖνος. 530
 νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὀρώντες παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε,
 ἐκπιπτουσῶν τῶν ἡλέκτρων καὶ τοῦ τόνου οὐκέτ' ἐνόντος
 τῶν θ' ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν· ἀλλὰ γέρων ὦν περιέεργει,
 ὥσπερ Κοννᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖτον δίψῃ δ' ἀπολωλώς,
 ὃν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυτανείῳ, 535
 καὶ μὴ ληρεῖν ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσῳ.
 οἷας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφελιγμούς,
 ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν,
 ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας·
 χοῦτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν πίπτων τοτὲ δ' οὐχί. 540
 ταῦτ' ὀρρωδῶν διέτριβεν ἀεὶ, καὶ πρὸς τούτοισιν ἔφασκεν
 ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν,
 καῖτ' ἐντεῦθεν προωρατεῦσαι καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι,
 κατὰ κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων οὖν οὐνεκα πάντων,
 ὅτι σωφρονικῶς κοῦκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυάρει, 545
 αἶρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἑνδεκα κώπαις

Χορός

θόρυβον χρηστὸν ληναῖτην,
 ἵν' ὁ ποιητὴς ἀπίη χαίρων
 κατὰ νοῦν πράξας,
 φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ. 550

Χορός

ἵππῃ ἄναξ Πόσειδον, ᾧ
 χαλκοκρότων ἵππων κτύπος
 καὶ χρεμετισμὸς ἀνδάνει
 καὶ κυανέμβολοι θαοὶ
 μισθοφόροι τριῆρεις, 555
 μειρακίων θ' ἅμιλλα λαμπρυνομένων ἐν ἄρμασιν
 καὶ βαρυδαιμονούντων,
 δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορὸν ᾧ χρυσοτρίαιν' ᾧ
 δελφίνων μεδέων Σουνιάρατε, 560
 ᾧ Γεραίστιε παῖ Κρόνου,
 Φαρμίωνί τε φίλτατ' ἐκ
 τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀθηναίους
 πρὸς τὸ παρεστός.

Χορός

εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι 565
 ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου,
 οἵτινες πεζαῖς μάχαισιν ἐν τε ναυφάρκτῳ στρατῷ
 πανταχοῦ νικῶντες αἰεὶ τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν·
 οὐ γὰρ οὐδεὶς πώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν
 ἠρίθμησεν, ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθύς ἦν Ἀμυνίας· 570
 εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὤμον ἐν μάχῃ τινί,
 τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἴτ' ἤρνουντο μὴ πεπτωκέναι,
 ἀλλὰ διεπάλαιον αὐθις. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἷς
 τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ἦτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον·
 νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία, 575
 οὐ μαχεῖσθαί φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει

προϊκα γενναίως ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχωροῖς.
καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδὲν πλὴν τοσούτονι μόνον·
ἦν ποτ' εἰρήνη γένηται καὶ πόνων παυσώμεθα,
μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι μῆδ' ἀπεστλεγγισμένοις.

580

Χορός

ᾧ πολιοῦχε Παλλὰς, ὦ
τῆς ἱερωτάτης ἀπασῶν
πολέμῳ τε καὶ ποιηταῖς
δυνάμει θ' ὑπερφερούσης
μεδέουσα χώρας,
δεῦρ' ἀφικοῦ λαβοῦσα τὴν
ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
ἡμετέραν ξυνεργὸν
Νίκην, ἥ χορικῶν ἐστὶν ἐταῖρα
τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει.
νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι· δεῖ
γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πάση
τέχνη πορίσαι σε νίκην
εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν.

585

590

Χορός

ἃ ξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι.
ἄξιοι δ' εἶσ' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πάγματα
ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, ἐσβολάς τε καὶ μάχας.
ἀλλὰ τὰν τῇ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν,
ὥς ὅτ' ἐς τὰς ἵππαγωγούς· εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
πριάμενοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμμυα·
εἶτα τὰς κώπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ
ἐμβαλόντες ἀνεβρύαξαν, “ἵππαπαῖ, τίς ἐμβαλεῖ;
ληπτέον μᾶλλον. τί δρῶμεν; οὐκ ἔλας ὦ σαμφόρα;”
ἐξεπήδων τ' ἐς Κόρινθον· εἶτα δ' οἱ νεώτεροι
ταῖς ὅπλαῖς ὥρυττον εὐνὰς καὶ μετήσαν στρώματα·
ἦσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
εἴ τις ἐξέρποι θύραζε κακὸν βυθοῦ θηρώμενοι·
ὥστ' ἔφη Θέωρος εἰπεῖν καρκίνον Κορίνθιον,
“δεινὰ γ' ὦ Πόσειδον εἰ μήτ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι
μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας”.

595

600

605

610

Χορός

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε.
ὅσῃν ἀπὼν παρέσχεσ' ἡμῖν φροντίδα·
καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
ἄγγελον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.

Ἀλλαντοπώλης

τί δ' ἄλλο γ' εἰ μὴ Νικόβουλος ἐγενόμην;

615

Χορός

νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσιν ἐστὶν ἐπολολύξαι.
ὦ καλὰ λέγων πολὺ δ' ἀμείνον' ἔτι τῶν λόγων
ἐργασάμεν', εἴθ' ἐπέλθοις
ἅπαντά μοι σαφῶς·
ὥς ἐγὼ μοι δοκῶ
κἂν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν
ὥστ' ἀκοῦσαι. πρὸς τὰδ' ὦ βέλτιστε

620

θαρρήσας λέγ', ὥς, ἅπαντες
ἠδόμεσθ' αἰσίν σοι.

623β

Ἀλλαντοπώλης

καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
εὐθύς γάρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἰέμην·

625

ὁ δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνύς ἔπη
τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων,
κρημνοὺς “ἐρείδων” καὶ ξυνωμότας λέγων
πιθανώταθ' ἢ βουλή δ' ἅπασ' ἀκροωμένη
ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα,

630

κάβλεψε νᾶπυ καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν.
κάγω γ' ὅτε δὴ γ' νῶν ἐνδεχομένην τοὺς λόγους
καὶ τοῖς φενακισμοῖσιν ἐξαπατωμένην,
“ἄγε δὴ Σκίταλοι καὶ Φένακες”, ἦν δ' ἐγώ,
“Βερέσχεθοί τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μόθων,
ἀγορά τ' ἐν ἧ παις ὧν ἐπαιδεύθην ἐγώ,
νῦν μοι φράσος καὶ γλῶτταν εὐπορον δότε
φωνήν τ' ἀναιδῆ”. ταῦτα φροντίζοντί μοι
ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνήρ.

635

κάγῳ προσέκυσα· κᾶτα τῷ πρωκτῷ θενῶν
τὴν κιγκλίδ' ἐξήραξα κᾶναχανῶν μέγα
ἀνέκραγον· “ὦ βουλή λόγους ἀγαθοὺς φέρων
εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι·
ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη,
οὐπώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας”.

640

τῶν δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήνισεν·
εἶτ' ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια· κάγῳ φράσα
αὐτοῖς ἀπόρρητον ποιησάμενος ταχύ,
ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τοῦ βολοῦ,
τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρύβλια.

650

οἱ δ' ἀνεκρότησαν καὶ πρὸς ἔμ' ἐκεχήνεσαν.
ὁ δ' ὑπονοήσας ὁ Παφλαγών, εἰδὼς ἄρα
οἷς ἦδεθ' ἢ βουλή μάλιστα ῥήμασιν,
γνώμην ἔλεξεν· “ἄνδρες, ἤδη μοι δοκεῖ
ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις
εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ”.

655

ἐπένευσεν εἰς ἐκεῖνον ἢ βουλή πάλιν.
κάγω γ' ὅτε δὴ γ' νῶν τοῖς βολίτοις ἡττημένος,
διακοσίαισι βουσὶν ὑπερηκόντισα,
τῇ δ' Ἀγροτέρῃ κατὰ χιλιῶν παρήνεσα
εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων εἰς αὐρίον,
αἱ τριχίδες εἰ γενοῖαθ' ἑκατὸν τοῦ βολοῦ.
ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἢ βουλή πάλιν.

660

ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας ἐκπλαγεὶς ἐφληνάφα.
κᾶθ' εἶλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοῖ τοξόται.

665

οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἐστηκότες·
ὁ δ' ἦν τε βόλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μεῖναι χρόνον,
“ἴν' ἂν θ' ὁ κῆρυξ οὐκ Λακεδαίμονος λέγει
πύθησθ', ἀφῖκται γὰρ περὶ σπονδῶν”, λέγων.

οἱ δ' ἐξ ἐνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον·
“νυνὶ περὶ σπονδῶν; ἐπειδὴ γ' ὦ μέλε

670

ἦσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας.
οὐ δεόμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἐρπέτω".
ἐκεκράγεσάν τε τοὺς πρυτάνεις ἀφιέναι·
εἴθ' ὑπερεπήδων τοὺς δρυφάκτους πανταχῇ.

675

ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπριάμην ὑποδραμῶν
ἅπαντα τὰ τε γήτει ὅσ' ἦν ἐν τὰγορᾷ·
ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα
ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα κάχαριζόμεν.
οἱ δ' ὑπερεπήνουν ὑπερεπύππαζόν τέ με
ἅπαντες οὕτως ὥστε τὴν βουλὴν ὅλην
ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

680

Χορός

πάντα τοι πέπραγας οἷα χρή τὸν εὐτυχοῦντα·
ἦρθε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον πολὺ πανουργίαις
μεῖζοσι κεκασμένον

685

καὶ δόλοισι ποικίλοις
ῥήμασιν θ' αἰμύλοις.
ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόντιζε
τὰπίλοιπ' ἄριστα·
συμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὖνους
ἐπίστασαι πάλαι.

690

Ἀλλαντοπώλης

καὶ μὴν ὁ Παφλαγῶν οὐτοσὶ προσέρχεται,
ὠθῶν κολόκυμα καὶ ταράττων καὶ κυκῶν,
ὥς δὴ καταπιόμενός με. μορμῶ τοῦ θράσους.

Κλέων

εἰ μή σ' ἀπολέσαιμι, εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῇ.

695

Ἀλλαντοπώλης

ἦσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις,
ἀπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκκασα.

Κλέων

οὐτοὶ μὰ τὴν Δήμητρ', ἐὰν μή σ' ἐκφάγω
ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.

Ἀλλαντοπώλης

ἦν μὴ κ' φάγης; ἐγὼ δέ γ', ἦν μὴ σ' ἐκπίω
κάπεκροφήσας αὐτὸς ἐπιδιαρραγῶ.

700

Κλέων

ἀπολῶ σε νῆ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.

Ἀλλαντοπώλης

ἰδοὺ προεδρίαν· οἷον ὄψομαί σ' ἐγὼ
ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον.

Κλέων

ἐν τῷ ξύλῳ δήσω σε νῆ τὸν οὐρανόν.

705

Ἀλλαντοπώλης

ὥς ὀξύθυμος. φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν;
ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλλαντίῳ;

Κλέων

ἐξαρκάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τᾶντερα.

Ἀλλαντοπώλης

ἀπονυχίῳ σου τὰν πρυτανεῖῳ σιτία.

Κλέων

ἔλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῶς μοι δίκην.

710

Ἀλλαντοπώλης

κάγῳ δέ σ' ἔλξω καὶ διαβαλῶ πλείονα.

Κλέων

ἀλλ' ὦ πόνηρε σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται·

ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω.

Ἀλλαντοπώλης

ὥς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.

Κλέων

ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται.

715

Ἀλλαντοπώλης

καῖθ' ὥσπερ αἱ τίτθαι γε σιτίζεις κακῶς.

μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντίθης,

αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.

Κλέων

καὶ νῆ Δί' ὑπὸ γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς

δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν.

720

Ἀλλαντοπώλης

χῶ πρωκτὸς οὐμὸς τουτογὶ σοφίζεται.

Κλέων

οὐκ ὦγάθ' ἐν βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.

ἴωμεν ἐς τὸν δῆμον.

Ἀλλαντοπώλης

οὐδὲν κωλύει·

ἰδου βάδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

Κλέων

ὦ Δῆμε δεῦρ' ἔξελθε.

725

Ἀλλαντοπώλης

νῆ Δί' ὦ πάτερ

ἔξελθε δῆτ'.

Κλέων

ὦ Δημίδιον <ὦ> φίλτατον

ἔξελθ', ἵν' εἰδῆς οἷα περιυβρίζομαι.

Δῆμος

τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;

τὴν εἵρεσιώνην μου κατεσπαράξατε.

τίς ὦ Παφλαγὼν ἀδικεῖ σε;

730

Κλέων

διὰ σὲ τύπτομαι

ὑπὸ τουτουὶ καὶ τῶν νεανίσκων.

Δῆμος

τιή;

Κλέων

ὅτιή φιλῶ σ' ὦ Δῆμ' ἐραστὴς τ' εἰμὶ σός.

Δῆμος

σὺ δ' εἴ τίς ἐτεόν;

Ἀλλαντοπώλης

ἀντεραστὴς τουτουί,

ἐρῶν πάλαι σου βουλόμενός τέ σ' εὖ ποιεῖν,

ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοὶ τε κάγαθοί.

735

ἀλλ' οὐχ οἷόι τ' ἐσμέν διὰ τουτονί. σὺ γὰρ
ὅμοιος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις·
τοὺς μὲν καλοὺς τε καγαθοὺς οὐ προσδέχει,
σαντὸν δὲ λυχνοπώλαισι καὶ νευρορράφοις
καὶ σκυτοτόμοις καὶ βυρσοπώλαισιν δίδως·

740

Κλέων

εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον.

Ἀλλαντοπώλης

εἶπέ νυν τί δρῶν;

Κλέων

ὅ τι· “τῶν στρατηγῶν ὑποδραμῶν τῶν ἐκ Πύλου”,
πλεύσας ἐκέισε, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον.

Ἀλλαντοπώλης

ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου
ἔψοντος ἑτέρου τὴν χύτραν ὑφειλόμην.

745

Κλέων

καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν
ὦ Δῆμ' ἴν' εἰδῆς ὁπότερος νῶν ἐστί σοι
εὐνούστερος, διάκρινον, ἵνα τοῦτον φιλήῃς.

Ἀλλαντοπώλης

ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ πυκνί.

Δῆμος

οὐκ ἂν καθιζοίμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ.

750

ἀλλ' ἐς τὸ πρόσθε. χρὴ παρεῖν' ἐς τὴν πύκνα.

Ἀλλαντοπώλης

οἶμοι κακοδαίμων ὥς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρων
οἶκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστί δεξιώτατος,
ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησὶ καθῆται τῆς πέτρας,
κέχνηεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας.

755

Χορός

νῦν δὴ σε πάντα δεῖ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ,
καὶ λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους
ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ
κὰκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμήχανος πορίζειν.
πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν ἄνδρα.

760

Χορός

ἀλλὰ φυλάττου καὶ πρὶν ἐκεῖνον προσκεῖσθαί σοι πρότερος σὺ
τοὺς δελφίνας μετεωρίζου καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλου.

Κλέων

τῇ μὲν δεσποίνῃ Αθηναίᾳ τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ
εὐχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Αθηναίων γεγέννημαι
βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβακχῷ,
ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας δειπνεῖν ἐν πρυτανείῳ·
εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀντιβεβηκώς,
ἀπολοίμην καὶ διαπρισθεῖην κατατμηθεῖν τε λέπαδνα.

765

Ἀλλαντοπώλης

καῶ γ' ὦ Δῆμ', εἰ μὴ σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω, κατατμηθεῖς
ἐψοίμην ἐν περικομματίοις· κεῖ μὴ τούτοις πέποιθας,
ἐπὶ ταυτησὶ κατακνησθεῖν ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ,
καὶ τῇ κρεάγρα τῶν ὀρχιπέδων ἐλκοίμην ἐς Κεραμεικόν.

770

Κλέων

καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλον σε φιλῶν ὦ Δήμε γένοιτο πολίτης;
ὃς πρῶτα μὲν ἡνίκ' ἐβούλευον σοὶ χρήματα πλεῖστ' ἀπέδειξα
ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν τοὺς δ' ἄγχων τοὺς δὲ μεταιτῶν, 775
οὐ φροντίζων τῶν ιδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοὶ χαριοίμην.

Ἀλλαντοπώλης

τοῦτο μὲν ὦ Δήμ' οὐδὲν σεμνόν· καγὼ γὰρ τοῦτό σε δρᾶσω.
ἀρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοὶ τοὺς ἀλλοτρίους παραθήσω.
ὥς δ' οὐχὶ φιλεῖ σ' οὐδ' ἔστ' εὖνους, τοῦτ' αὐτό σε πρῶτα διδάξω,
ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὐθ' ὅτιή σου τῆς ἀνθρακιᾶς ἀπολαύει. 780
σὲ γάρ, ὃς Μῆδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας Μαραθῶνι,
καὶ νικήσας ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέδωκας,
ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως,
οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ' ἐπαναίρου,
κᾶτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τριβῆς τὴν ἐν Σαλαμῖνι. 785

Δῆμος

ἄνθρωπε τίς εἶ; μῶν ἔκγονος εἰ τῶν Ἀρμοδίου τις ἐκείνων;
τοῦτό γέ τοί σου τοῦργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ φιλόδημον.

Κλέων

ὥς ἀπὸ μικρῶν εὖνους αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι.

Ἀλλαντοπώλης

καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τούτων δελεάσμασιν εἴλες.

Κλέων

καὶ μὴν εἰ ποὺ τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμύνων 790
ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.

Ἀλλαντοπώλης

καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὃς τοῦτον ὁρῶν οἰκοῦντ' ἐν ταῖς φιδάκναισι
καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄγδοον οὐκ ἐλεαίρεις,
ἀλλὰ καθεῖρξας αὐτὸν βλίττεις; Ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος
τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις 795
ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων, αἱ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.

Κλέων

ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄρξη πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λογίοισιν
ὥς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντώβολον ἡλιάσασθαι,
ἣν ἀναμείνῃ· πάντως δ' αὐτὸν θρέψω γ' ὦ καὶ θεραπεύσω,
ἐξευρίσκων εὖ καὶ μιαρῶς ὀπόθεν τὸ τριώβολον ἔξει. 800

Ἀλλαντοπώλης

οὐχ ἵνα γ' ἄρξη μὰ Δί' Ἀρκαδίας προνοούμενος, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον
σὺ μὲν ἀρπάξης καὶ δωροδοκῆς παρὰ τῶν πόλεων, ὁ δὲ δῆμος
ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὀμίχλης ἅ πανουργεῖς μὴ καθορᾷ σου,
ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρεῖας καὶ μισθοῦ πρὸς σε κεχήνη.
ἦν δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος διατρίψῃ, 805
καὶ χῆδρα φαγὼν ἀναθαρρήσῃ καὶ στεμφύλῳ ἐς λόγον ἔλθῃ,
γνώσεται οἷων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου·
εἴθ' ἤξει σοὶ δριμύς ἀγροικὸς κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον ἰχνεύων.
ἅ σὺ γινώσκων τόνδ' ἐξαπατᾷς καὶ ὄνειροπολεῖς περὶ σαυτοῦ.

Κλέων

οὐκ οὐκ δεινὸν ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ καὶ διαβάλλειν 810
πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεπονηκότα πλείονα χρηστὰ
νῆ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους πολλῶ περὶ τὴν πόλιν ἤδη;

Ἀλλαντοπώλης

ὦ πόλις Ἀργούς κλύεθ' οἷα λέγει. σὺ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζεις;

ὅς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν εὐρῶν ἐπιχειλῇ,
καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν,
ἀφελῶν τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθῦς καινοὺς παρέθηκεν·
σὺ δ' Ἀθηναίους ἐζήτησας μικροπολίτας ἀποφῆναι
διατειχίζων καὶ χρησμοδῶν, ὁ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων.
κάκεϊνος μὲν φεύγει τὴν γῆν σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπομάττει.

Κλέων

οὐκ οὐν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν ὦ Δῆμ' ἐστὶν μ' ὑπὸ τούτου,
ὅτι σε φιλῶ;

Δῆμος

παῦ ὦ οὗτος, καὶ μὴ σκέρβολλε πονηρά.
πολλοῦ δὲ πολὺν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθης ἐγκρυφιάζων.

Ἀλλαντοπώλης

μιαρῶτατος, ὦ Δημακίδιον, καὶ πλεῖστα πανοῦργα δεδρακώς,

Ἀλλαντοπώλης

ὁπότεν χασμᾶ, καὶ τοὺς καυλοὺς
τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων
καταβροχθίζει, κάμφοϊν χειροῖν
μυστιλᾶται τῶν δημοσίων.

Κλέων

οὐ χαιρήσεις, ἀλλὰ σε κλέπτωνθ'
αἰρήσω γ' ὦ τρεῖς μυριάδας.

Ἀλλαντοπώλης

τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις,
μιαρῶτατος ὢν περὶ τὸν δῆμον
τὸν Ἀθηναίων; καί σ' ἐπιδείξω
νῆ τὴν Δήμητρ', ἢ μὴ ζώην,
δωροδοκήσαντ' ἐκ Μυτιλήνης
πλεῖν ἢ μνᾶς τετταράκοντα.

Χορός

ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεῖς μέγιστον ὠφέλημα,
ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. εἰ γὰρ ὦδ' ἐποίσεις,
μέγιστος Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις
τὰν τῇ πόλει τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων τρίαينαν,
ἢ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει σείων τε καὶ ταράττων.

Χορός

καὶ μὴ μεθῆς τὸν ἄνδρ', ἐπειδὴ σοὶ λαβὴν δέδωκεν·
κατεργάσει γὰρ ῥαδίως πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.

Κλέων

οὐκ ὦγαθοὶ ταῦτ' ἐστὶ πῶ ταύτῃ μὰ τὸν Ποσειδῶ.
ἐμοὶ γὰρ ἐστ' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον ὥστε
ἀπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν,
ἕως ἂν ἡ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τι λοιπόν.

Ἀλλαντοπώλης

ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας.
οὐ γὰρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
ταύτας ἔαν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.
ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ' ὦ Δῆμε μηχανήμ', ἵν' ἦν σὺ βούλῃ
τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονί, σοὶ τοῦτο μὴ κ' γένηται.
ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ στίφος οἶόν ἐστι βυρσοπωλῶν
νεανιῶν· τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι

καὶ τυροπῶλαι· τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστι συγκεκυφός,
ὥστ' εἰ σὺ βριμήσαιο καὶ βλέψειας ὀστρακίνδα,
νύκτωρ καθαρχάσαντες ἄν τὰς ἀσπίδας θέοντες
τὰς ἐσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἄν καταλάβοιεν ἡμῶν.

Δῆμος

οἴμοι τάλας· ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πόνηρε
ὅσον με παρεκόπτου χρόνον τοιαῦτα κρουσιδημῶν.

Κλέων

ὦ δαιμόνιε μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' οἰηθῆς
ἐμοῦ ποθ' εὐρήσειν φίλον βελτίον· ὅστις εἷς ὢν
ἔπαυσα τοὺς ξυνωμότας, καί μ' οὐ λέληθεν οὐδέν
ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.

Ἀλλαντοπώλης

ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν·
ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
αἰροῦσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἦν τὴν πόλιν ταράττης.

ἐν δ' εἰπέ μοι τοσουτονί· σκύτη τοσαῦτα πωλῶν
ἔδωκας ἤδη τουτῶι κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ
ταῖς ἐμβάσιν φάσκων φιλεῖν;

Δῆμος

οὐ δῆτα μὰ τὸν Ἀπόλλω.

Ἀλλαντοπώλης

ἔγνωκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἶός ἐστιν; ἀλλ' ἐγώ σοι
ζεῦγος πριάμενος ἐμβάδων τουτὶ φορεῖν δίδωμι.

Δῆμος

κρίνω σ' ὅσων ἐγῶδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ' ἄριστον
εὐνούστατόν τε τῇ πόλει καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.

Κλέων

οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι,
ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων πέπονθας; ὅστις
ἔπαυσα τοὺς βινουμένους, τὸν Γρύττον ἐξαλείψας.

Ἀλλαντοπώλης

οὐκ οὖν σε δῆτα ταῦτα δεινὸν ἐστι προκτοτηρεῖν
παῦσαι τε τοὺς βινουμένους; κοῦκ ἔσθ' ὅπως ἐκείνους
οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένωνται.
τονδὶ δ' ὀρώων ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικοῦτον
οὐπώποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν Δῆμον ἠξίωσας
χειμῶνος ὄντος; ἀλλ' ἐγώ σοι τουτονὶ δίδωμι.

Δῆμος

τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐπώποτ' ἐπενόησεν.
καίτοι σοφὸν κακεῖν' ὁ Πειραιεύς· ἔμοιγε μέντοι
οὐ μεῖζον εἶναι φαίνεται' ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος.

Κλέων

οἴμοι τάλας οἷοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.

Ἀλλαντοπώλης

οὐκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ' ὅταν χεσεῖη,
τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χρώμαι.

Κλέων

ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖ με θωπεΐαις· ἐγώ γὰρ αὐτὸν
προσαμφιῶ τοδί· σὺ δ' οἴμωζ' ὦ πόνηρ'.

Δῆμος

ἱαιβοῖ.

οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ βύρσης κάκιστον ὄζων;

Ἀλλαντοπώλης

καὶ τοῦτό <γ> ἐπίτηδές σε περιήμπεσχ', ἵνα σ' ἀποπνίξῃ·
καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἷσθ' ἐκεῖνον
τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον;

895

Δῆμος

οἶδα μέντοι.

Ἀλλαντοπώλης

ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γενέσθαι,
ἵν' ἐσθίοιτ' ὠνούμενοι, κᾶπειτ' ἐν ἡλιαία
βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.

Δῆμος

νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμέ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ Κόπρειος.

Ἀλλαντοπώλης

οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δήπου 'γένεσθε πυρροί;

900

Δῆμος

καὶ νῆ Δί' ἦν γε τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μηχανήμα.

Κλέων

οἷοίς μ' ὦ πανοῦργε βωμολοχεύμασιν ταράττεις.

Ἀλλαντοπώλης

ἢ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαί σ' ἀλαζονείαις.

Κλέων

ἀλλ' οὐχὶ νικήσεις. ἐγὼ γὰρ φημί σοι παρέξειν
ὦ Δῆμε μηδὲν δρῶντι μισθοῦ τρύβλιον ῥοφήσαι.

905

Ἀλλαντοπώλης

ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν γέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι
τὰν τοῖσιν ἀντικνημίοις ἐλκύδρια περιαλείφειν.

Κλέων

ἐγὼ δὲ τὰς πολιάς γέ σου κλέγων νέον ποιήσω.

Ἀλλαντοπώλης

ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγῶ τῷ φθαλμιδίῳ περιψῆν.

Κλέων

ἀπομυξάμενος ὦ Δῆμέ μου πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ.

910

Ἀλλαντοπώλης

ἐμοῦ μὲν οὖν.

Κλέων

ἐμοῦ μὲν οὖν.

ἐγὼ σε ποιήσω τριηραρχεῖν

<ἀναλίσκοντα τῶν

σαντοῦ,> παλαιὰν ναῦν ἔχοντ',

εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέξεις

915

οὐδὲ ναυπηγούμενος·

διαμηχανήσομαί θ' ὅπως

ἂν ἰστίον σαπρὸν λάβῃς.

Χορός

ἀνὴρ παφλάζει, παῦε παῦ',

ὑπερζέων· ὑφελκτέον

920

τῶν δαδίων ἀπαρυστέον

τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.

Κλέων

δώσεις ἔμοι καλὴν δίκην
ἱπτούμενος ταῖς ἐσφοραῖς.
ἐγὼ γὰρ ἐς τοὺς πλουσίους
σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῇς. 925

Ἀλλαντοπώλης

ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐδέν,
εὐχομαι δέ σοι ταδί·
τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων
ἐφεστάναι σίζον· σὲ δὲ 930

γνώμην ἐρεῖν μέλλοντα περὶ
Μιλησίων καὶ κερδανεῖν
τάλαντον, ἣν κατεργάσῃ,
σπεύδειν ὅπως τῶν τευθίδων
ἐμπλήμενος φθαίης ἔτ' εἰς 935

ἐκκλησίαν ἐλθών· ἔπειτα
πρὶν φαγεῖν ἀνὴρ μεθήκοι,
καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
βουλόμενος ἐσθίων
ἐναποπνιγείης. 940

Χορός

εὖ γε νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δήμητρα.

Δῆμος

κάμοι δοκεῖ καὶ τᾶλλα γ' εἶναι καταφανῶς
ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδεὶς πω χρόνου
ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοῦ βολοῦ.
σὺ δ' ὦ Παφλαγῶν φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορόδισας.
καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὥς οὐκέτι
ἔμοι ταμιεύσεις. 945

Κλέων

ἔχε· τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
εἰ μή μ' ἑάσεις ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὖ
ἐμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται. 950

Δῆμος

οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιός ἐσθ' οὐτοσὶ
οὐμός· τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται,
ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ.

Ἀλλαντοπώλης

φέρ' ἴδω τί σοι σημεῖον ἦν;

Δῆμος

δημοῦ βοεῖου θρῖον ἐξωπτημένον.

Ἀλλαντοπώλης

οὐ τοῦτ' ἔνεστιν. 955

Δῆμος

οὐ τὸ θρῖον; ἀλλὰ τί;

Ἀλλαντοπώλης

λάρος κεχηγνῶς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.

Δῆμος

αἰβοῖ τάλας.

Ἀλλαντοπώλης

τί ἔστιν;

Δῆμος

ἀπόφερ' ἐκποδών.

οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.

παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν ταμίευέ μοι.

Κλέων

μὴ δῆτ' αὖ γ' ὦ δέσποτ', ἀντιβολῶ σ' ἐγώ,

960

πρὶν ἂν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσης τῶν ἐμῶν.

Ἀλλαντοπώλης

καὶ τῶν ἐμῶν νυν.

Κλέων

ἀλλ' ἐὰν τούτῳ πίθῃ,

μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε.

Ἀλλαντοπώλης

κἄν γε τουτῷ,

ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.

Κλέων

ἀλλ' οἳ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δεῖ

965

χώρας ἀπάσης ἐστεφανωμένον ῥόδοις.

Ἀλλαντοπώλης

οὐμοὶ δέ γ' αὖ λέγουσιν ὡς ἀλουργίδα

ἔχων κατάπαστον καὶ στεφάνην ἐφ' ἄρματος

χρυσοῦ διώξει Σμικύθην καὶ κύριον.

Χορός

καὶ μὴν ἔνεγκ' αὐτοὺς ἰών, ἴν' οὐτοσί

970

αὐτῶν ἀκούσῃ.

Δῆμος

πάνν γε. καὶ σύ νυν φέρε.

Κλέων

ἰδοῦ.

Ἀλλαντοπώλης

ἰδοὺ νῆ τὸν Δί'· οὐδὲν κωλύει.

Χορός

ἥδιστον φάος ἡμέρας

ἔσται τοῖσι παροῦσι καὶ

τοῖσι δεῦρ' ἀφικνουμένοις,

975

ἣν Κλέων ἀπόληται.

καίτοι πρεσβυτέρων τινῶν

οἶων ἀργαλεωτάτων

ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν

ἤκουσ' ἀντιλεγόντων,

980

ὥς εἰ μὴ 'γένεθ' οὗτος ἐν

τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἦσθην

σκεύη δύο χρησίμω,

δοῖδυσ οὐδὲ τορύνῃ.

Χορός

ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαυμάζω

985

τῆς ὑπομονῆς

αὐτοῦ· φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ

παῖδες οἱ ξυνεφοίτων,

τὴν Δωρισιτὶ μόνῃν ἂν ἀρμόττεσθαι

θαμὰ τὴν λύραν,

990

ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν·
καῖτα τὸν κιθαριστὴν
ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύειν,
ὥς ἀρμονίαν ὁ παῖς
οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν
ἦν μὴ Δωροδοκιστί.

995

Κλέων

ἰδοὺ θέασαι, κοῦχ ἅπαντας ἐκφέρω.

Ἀλλαντοπώλης

οἶμ' ὥς χεσεῖω, κοῦχ ἅπαντας ἐκφέρω.

Δῆμος

ταυτὶ τί ἐστι;

Κλέων

λόγια.

Δῆμος

πάντ'·

Κλέων

ἐθαύμασας;

καὶ νῆ Δί' ἔτι γέ μοῦστι κιβωτὸς πλέα.

1000

Ἀλλαντοπώλης

ἐμοὶ δ' ὑπερῶον καὶ ξυνοικία δύο.

Δῆμος

φέρ' ἴδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησμοὶ ποτε;

Κλέων

οὔμοι μὲν εἰσι Βάκιδος.

Δῆμος

οἱ δὲ σοὶ τίνος;

Ἀλλαντοπώλης

Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.

Δῆμος

εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ;

1005

Κλέων

περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Πύλου,

περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἀπάντων πραγμάτων.

Δῆμος

οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ;

Ἀλλαντοπώλης

περὶ Ἀθηνῶν, περὶ φακῆς,

περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,

περὶ τῶν μετρούντων τάλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,

περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἀπάντων πραγμάτων.

1010

Δῆμος

ἄγε νυν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθέ μοι,

καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ 'κεῖνον ᾧ περ ἦδομαι,

ὥς ἐν νεφέλαισιν αἰετὸς γενήσομαι.

Κλέων

ἄκουε δὴ νυν καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.

φράζε· Ἐρεχθεῖδῃ λογίων ὁδόν, ἣν σοι Ἀπόλλων

1015

ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων.

σώζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα,

ὃς πρὸ σέθεν λάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγῶς

σοὶ μισθὸν ποριεῖ, κἄν μὴ δρᾷ ταῦτ' ἀπολεῖται.
 πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κατακρῶζουσι κολοιοί. 1020
Δῆμος
 ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει.
 τί γὰρ ἐστ' Ἑρεχθεὶ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί;
Κλέων
 ἐγὼ μὲν εἰμ' ὁ κύων· πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω·
 σοὶ δ' εἶπε σῶζεσθαί μ' ὁ Φοῖβος τὸν κύνα.
Ἀλλαντοπώλης
 οὐ τοῦτό φησ' ὁ χρησμός, ἀλλ' ὁ κύων ὁδὶ 1025
 ὥσπερ θύρας σοῦ τῶν λογίων παρεσθίει.
 ἐμοὶ γὰρ ἐστ' ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.
Δῆμος
 λέγε νυν· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,
 ἵνα μὴ μ' ὁ χρησμός τὸ πέος οὔτοσί δάκη.
Ἀλλαντοπώλης
 φράζεο Ἑρεχθεΐδῃ κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστήν, 1030
 ὃς κέρκῳ σαίνων σ' ὁπότεν δειπνῆς ἐπιτηρῶν
 ἐξέδεταί σου τοῦψον, ὅταν σύ ποι ἄλλοσε χάσκης·
 ἐσφοιτῶν τ' ἐς τοῦπτάνιον λήσει σε κυνηδὸν
 νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.
Δῆμος
 νῆ τὸν Ποσειδῶ πολὺ γ' ἄμεινον ὦ Γλάνι. 1035
Κλέων
 ὦ τᾶν ἄκουσον, εἶτα διάκρινον τόδε.
 ἔστι γυνή, τέξει δὲ λέονθ' ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις,
 ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωψι μαχεῖται
 ὥστε περὶ σκύμνοισι βεβηκῶς· τὸν σὺ φυλάξαι, 1040
 τεῖχος ποιήσας ξύλινον πύργους τε σιδηροῦς.
 ταῦτ' οἶσθ' ὅ τι λέγει;
Δῆμος
 μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὐ.
Κλέων
 ἔφραζεν ὁ θεός σοι σαφῶς σῶζειν ἐμέ·
 ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντός εἰμί σοι.
Δῆμος
 καὶ πῶς μ' ἐλελήθης Ἀντιλέων γεγεννημένος;
Ἀλλαντοπώλης
 ἐν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἐκόν, 1045
 ὁ μόνον σιδηροῦν ἐστι τεῖχος καὶ ξύλον,
 ἐν ᾧ σε σῶζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.
Δῆμος
 πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός;
Ἀλλαντοπώλης
 τουτονὶ
 δῆσαί σ' ἐκέλευ' ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.
Δῆμος
 ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ. 1050
Κλέων
 μὴ πείθου· φθονεραὶ γὰρ ἐπικρῶζουσι κορῶναι.
 ἀλλ' ἱέρακα φίλει μεμνημένος ἐν φρεσὶν ὅς σοι

ἤγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνους.

Ἀλλαντοπώλης

τοῦτό γέ τοι Παφλαγῶν παρεκινδύνευσεν μεθυσθείς.

Κεκροπίδην κακόβουλε τί τοῦθ' ἤγει μέγα τούργον;

1055

καί κε γυνή φέροι ἄχθος, ἐπεὶ κεν ἀνὴρ ἀναθείη·

ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο· χέσαιτο γάρ, εἰ μαχέσαιτο.

Κλέων

ἀλλὰ τόδε φράσσαι, πρὸ Πύλου Πύλον ἦν σοι ἔφραζεν.

ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο--

Δῆμος

τί τοῦτο λέγει, πρὸ Πύλοιο;

Ἀλλαντοπώλης

τὰς πυέλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ.

1060

Δῆμος

ἐγὼ δ' ἄλλουτος τήμερον γενήσομαι;

Ἀλλαντοπώλης

οὗτος γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφήρπασεν.

ἀλλ' οὐτοσί γάρ ἐστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ

ὁ χρησμός, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.

Δῆμος

προσέχω· σὺ δ' ἀναγίγνωσκε, τοῖς ναύταισί μου

1065

ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται.

Ἀλλαντοπώλης

Αἰγεῖδην φράσσαι κυναλώπεκα, μή σε δολώσῃ,

λαίθηργον ταχύπουν, δολίαν κερδῶ πολυίδριν.

οἶσθ' ὅ τι ἐστὶν τοῦτο;

Δῆμος

Φιλόστρατος ἢ κυναλώπηξ.

Ἀλλαντοπώλης

οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἐκάστοτε

1070

αἰτεῖ ταχείας ἀργυρολόγους οὐτοσί·

ταύτας ἀπαυδᾷ μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας.

Δῆμος

πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ;

Ἀλλαντοπώλης

ὅπως;

ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ χῶ κύων ταχύ.

Δῆμος

πῶς οὖν ἁλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί;

1075

Ἀλλαντοπώλης

ἁλωπεκίοισι τοὺς στρατιώτας ἤκασεν,

ὅτι ἡ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.

Δῆμος

εἶεν·

τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἁλωπεκίοισι ποῦ;

Ἀλλαντοπώλης

ἐγὼ ποριῶ, καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.

ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον, ὃν εἶπέ σοι ἐξαλέασθαι

1080

χρησμόν Λητοῖδης, Κυλλήνην, μή σε δολώσῃ.

Δῆμος

ποίαν Κυλλήνην;

Ἀλλαντοπώλης

τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησεν
Κυλλήνην ὀρθῶς, ὅτι φησ', "ἔμβαλε κυλλῇ".

Κλέων

οὐκ ὀρθῶς φράζει· τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ἠνίξατο τὴν Διοπεΐθους. 1085
ἀλλὰ γὰρ ἐστὶν ἐμοὶ χρησμός περὶ σοῦ πτερυγυτός,
αἰετός ὡς γίγνεται καὶ πάσης γῆς βασιλεύεις.

Ἀλλαντοπώλης

καὶ γὰρ ἐμοί· καὶ γῆς καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης,
χῶτι γ' ἐν Ἐκβατάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπαστα.

Κλέων

ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καὶ μούδοκει ἡ θεὸς αὐτὴ 1090
τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνῃ πλουθυγίειαν.

Ἀλλαντοπώλης

νῆ Δία καὶ γὰρ ἐγώ· καὶ μούδοκει ἡ θεὸς αὐτὴ
ἐκ πόλεως ἐλθεῖν καὶ γλαῦξ αὐτῇ 'πικαθῆσθαι·
εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλω 1095
ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκοροδάλμην.

Δῆμος

ἰὸν ἰοῦ.
οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος.
καὶ νῦν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοὶ τουτονὶ
γερονταγωγεῖν κἀναπαιδεύειν πάλιν.

Κλέων

μήπω γ', ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὥς ἐγὼ 1100
κριθὰς ποριῶ σοὶ καὶ βίον καθ' ἡμέραν.

Δῆμος

οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων· πολλάκις
ἐξηπατήθην ὑπὸ τε σοῦ καὶ Θουφάνους.

Κλέων

ἀλλ' ἄλφειτ' ἤδη σοὶ ποριῶ 'σκευασμένα.

Ἀλλαντοπώλης

ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένας 1105
καὶ τοῦψον ὀπτόν· μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ 'σθιε.

Δῆμος

ἀνύστατέ νυν ὅ τι περ ποιήσεθ'· ὥς ἐγώ,
ὁπότερος ἂν σφῶν νῦν με μᾶλλον εὖ ποιῇ,
τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας.

Κλέων

τρέχοιμ' ἂν εἴσω πρότερος. 1110

Ἀλλαντοπώλης

οὐ δῆτ' ἄλλ' ἐγώ.

Χορός

ὦ Δῆμε καλὴν γ' ἔχεις
ἀρχήν, ὅτε πάντες ἄνθρωποι
δεδίασί σ' ὥσπερ
ἄνδρα τύραννον.
ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ, 1115
θωπευόμενός τε χαίρεις
κᾶξαπατώμενος,

πρὸς τόν τε λέγοντ' ἀεὶ
κέχρηνας· ὁ νοῦς δέ σου
παρῶν ἀποδημεῖ. 1120

Δῆμος

νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις
ύμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν
νομίζετ'· ἐγὼ δ' ἐκῶν
ταῦτ' ἠλιθιάζω. 1125

αὐτός τε γὰρ ἦδομαι
βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν,
κλέπτοντά τε βούλομαι
τρέφειν ἕνα προστάτην·
τοῦτον δ', ὅταν ἦ πλέως,
ἄρας ἐπάταξα. 1130

Χορός

χοῦτῳ μὲν ἂν εὖ ποιοῖς,
εἴ σοι πυκνότης ἔνεστ'
ἐν τῷ τρόπῳ, ὡς λέγεις,
τούτῳ πάνυ πολλή,
εἰ τούσδ' ἐπίτηδες ὥσπερ 1135

δημοσίους τρέφεις
ἐν τῇ πυκνί, καὶ ὅταν
μή σοι τύχη ὄψον ὄν,
τούτων ὅς ἂν ἦ παχύς,
θύσας ἐπιδειπνεῖς. 1140

Δῆμος

σκέψασθε δέ μ', εἰ σοφῶς
αὐτοὺς περιέρχομαι
τοὺς οἰομένους φρονεῖν
καὶ μ' ἐξαπατύλλειν. 1145

τηρῶ γὰρ ἐκάστοτ' αὐτοὺς
οὐδὲ δοκῶν ὀρᾶν
κλέπτοντας· ἔπειτ' ἀναγκάζω
πάλιν ἐξεμεῖν
ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου,
κημὸν καταμηλῶν. 1150

Κλέων

ἅπαρ' ἐς μακαρίαν ἐκποδῶν.

Ἀλλαντοπώλης

σύ γ' ὦ φθόρε.

Κλέων

ὦ Δῆμ' ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.

Ἀλλαντοπώλης

ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε καὶ δωδεκάπαλαι
καὶ χιλιόπαλαι καὶ προπαλαιπαλαίπαλαι. 1155

Δῆμος

ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τρισμυριόπαλαι
βδελύττομαί σφω καὶ προπαλαιπαλαίπαλαι.

Ἀλλαντοπώλης

οἷσθ' οὖν ὁ δρᾶσον;

Δῆμος

εἰ δὲ μή, φράσεις γε σύ.

Ἀλλαντοπώλης

ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί,
ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου.

1160

Δῆμος

δοῶν ταῦτα χρή.

ἄπιτον.

Κλέων καὶ Ἀλλαντοπώλης
ἰδοῦ.

Δῆμος

θέοιτ' ἄν.

Ἀλλαντοπώλης

ὑποθεῖν οὐκ ἔω.

Δῆμος

ἀλλ' ἢ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον
ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νῆ Δί' ἢ ἔγώ θρύψομαι.

Κλέων

ὀρᾷς; ἐγὼ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον.

Ἀλλαντοπώλης

ἀλλ' οὐ τράπεζαν, ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος.

1165

Κλέων

ἰδοῦ φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγὼ
ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.

Ἀλλαντοπώλης

ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τήλεφαντίνη.

Δῆμος

ὥς μέγαν ἄρ' εἶχες ὦ πότνια τὸν δάκτυλον.

1170

Κλέων

ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον εὐχρῶν καὶ καλόν·
ἐτόρυνε δ' αὐθ' ἡ Παλλὰς ἡ Πυλαιμάχος.

Ἀλλαντοπώλης

ὦ Δῆμ' ἐναργῶς ἡ θεός σ' ἐπισκοπεῖ,
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.

Δῆμος

οἶε γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν,
εἰ μὴ φανερώς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν;

1175

Κλέων

τουτὶ τέμαχός σου δώκεν ἡ Φοβεσιστράτη.

Ἀλλαντοπώλης

ἡ δ' Ὀβριμοπάτρα γ' ἐφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας
καὶ χόλικος ἡνύστρου τε καὶ γαστροῦ τόμον.

Δῆμος

καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη.

1180

Κλέων

ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτουὶ φαγεῖν
ἐλατήρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.

Ἀλλαντοπώλης

λαβὲ καὶ ταδί νυν.

Δῆμος

καὶ τί τούτοις χρήσομαι
τοῖς ἐντέροις;

Ἀλλαντοπώλης

ἐπίτηδες αὐτ' ἔπεμψέ σοι
ἐς τὰς τριήρεις ἐντερόννειαν ἢ θεός·
ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.
ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.

1185

Δῆμος

ὥς ἡδὺς ὦ Ζεῦ καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.

Ἀλλαντοπώλης

ἢ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισεν.

Κλέων

λαβέ νυν πλακοῦντος πίονος παρ' ἐμοῦ τόμον.

1190

Ἀλλαντοπώλης

παρ' ἐμοῦ δ' ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.

Κλέων

ἀλλ' οὐ λαγῶ' ἕξεις ὀπόθεν δῶς, ἀλλ' ἐγώ.

Ἀλλαντοπώλης

οἶμοι, πόθεν λαγῶά μοι γενήσεται;
ὦ θυμὲ νυνὶ βωμολόχον ἔξευρέ τι.

Κλέων

ὀρᾷς τὰδ' ὦ κακόδαιμον;

1195

Ἀλλαντοπώλης

ὀλίγον μοι μέλει·
ἐκείνοι γὰρ ὥς ἔμ' ἔρχονταί τινες
πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βαλλάντια.

Κλέων

ποῦ ποῦ;

Ἀλλαντοπώλης

τί δέ σοι τοῦτ'; οὐκ ἔάσεις τοὺς ξένους;
ὦ Δημίδιον ὀρᾷς τὰ λαγῶ' ἃ σοι φέρω;

Κλέων

οἶμοι τάλας ἀδίκως γε τᾶμ' ὑφῆρπασας.

1200

Ἀλλαντοπώλης

νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.

Δῆμος

εἴπ', ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἀρπάσαι;

Ἀλλαντοπώλης

τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.

Κλέων

ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ', ἐγὼ δ' ὥπτησά γε.

Δῆμος

ἅπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις.

1205

Κλέων

οἶμοι κακοδαίμων, ὑπεραναιδευθήσομαι.

Ἀλλαντοπώλης

τί οὐ διακρίνεις Δῆμ' ὀπότερός ἐστι νῶν
ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σέ καὶ τὴν γαστέρα;

Δῆμος

τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίω
δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφῶς;

1210

Ἀλλαντοπώλης

ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν
ξύλλαβε σιωπῇ καὶ βασάνισον ἄττ' ἔνι,
καὶ τὴν Παφλαγόνος· καμέλει κρινεῖς καλῶς.

Δῆμος

φέρ' ἴδω τί οὖν ἔνεστιν;

Ἀλλαντοπώλης

οὐχ ὀρᾶς κενὴν
ὦ παππίδιον; ἅπαντα γὰρ σοι παρεφόρουν.

1215

Δῆμος

αὕτη μὲν ἢ κίστη τὰ τοῦ Δήμου φρονεῖ.

Ἀλλαντοπώλης

βάδιζέ νυν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
ὀρᾶς <τάδ' >?

Δῆμος

οἴμοι τῶν ἀγαθῶν ὅσων πλέα.
ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο·
ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀποτεμῶν τυννουτονί.

1220

Ἀλλαντοπώλης

τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερόν σ' ἠργάζετο·
σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὦν ἐλάμβανεν,
αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα.

Δῆμος

ὦ μιαρὲ κλέπτων δὴ με ταῦτ' ἐξηπάτας;
ἐγὼ δέ τυ ἐστεφάνιξα κάδωρησάμαν.

1225

Κλέων

ἐγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.

Δῆμος

κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτῷ
αὐτὸν περιθῶ.

Ἀλλαντοπώλης

κατάθου ταχέως μαστιγία.

Κλέων

οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι χρησμός ἐστι Πυθικός
φράζων ὑφ' οὗ "δεήσει μ'" ἠττάσθαι μόνου.

1230

Ἀλλαντοπώλης

τοῦμόν γε φράζων ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.

Κλέων

καὶ μὴν σ' ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίῳ,
εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.
καὶ σου τοσοῦτον πρῶτον ἐκπειράσομαι·
παῖς ὦν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου;

1235

Ἀλλαντοπώλης

ἐν ταῖσιν εὖστραις κονδύλοις ἡρμοττόμην.

Κλέων

πῶς εἶπας; ὥς μου χρησμός ἄπτεται φρενῶν.
εἶεν.

ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλιν ἐμάνθανες;

Ἀλλαντοπώλης

κλέπτων ἐπιорκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντίον·

Κλέων

ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων Λύκιε τί ποτέ μ' ἐργάσει; τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδρούμενος;	1240
Ἀλλαντοπώλης ἤλλαντοπώλουν καὶ τι καὶ βινεσκόμην. Κλέων οἴμοι κακοδαίμων· οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ. λεπτὴ τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα. καὶ μοι τοσοῦτον εἶπέ· πότερον ἐν ἀγορᾷ ἤλλαντοπώλεις ἐτεὸν ἢ 'πὶ ταῖς πύλαις;	1245
Ἀλλαντοπώλης ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὗ τὸ τάριχος ὦνιον. Κλέων οἴμοι πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον. κυλίνδεται εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα. ὦ στέφανε χαίρων ἄπιθι, κεῖ σ' ἄκων ἐγώ λείπω· σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκτήσεται, κλέπτῃς μὲν οὐκ ἂν μάλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.	1250
Ἀλλαντοπώλης Ἑλλάνιε Ζεῦ σὸν τὸ νικητήριον. Χορός ὦ χαῖρε καλλίνικε καὶ μέμνησ' ὅτι ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καί σ' αἰτῶ βραχύ, ὅπως ἔσομαί σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.	1255
Δῆμος ἐμοὶ δέ γ' ὅ τι σοι τοῦνομ' εἶπ'.	
Ἀλλαντοπώλης Ἀγοράκριτος· ἐν τᾷγορᾷ γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην. Δῆμος Ἀγορακρίτῳ τοίνυν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω, καὶ τὸν Παφλαγὸνα παραδίδωμι τουτονί.	1260
Ἀλλαντοπώλης καὶ μὴν ἐγώ σ' ὦ Δῆμε θεραπεύσω καλῶς, ὥσθ' ὁμολογεῖν σε μηδέν' ἀνθρώπων ἐμοῦ ἰδεῖν ἀμείνω τῇ Κεχρηναίων πόλει.	
Χορός τί κάλλιον ἀρχομένοισιν ἢ καταπαυομένοισιν	1265
ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας αἰεῖδεν, “μηδέν ἐς” Λυσίστρατον, μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν ἐκούσῃ καρδίᾳ; καὶ γὰρ οὗτος ὦ φίλ' Ἀπολλων <ἀεὶ> πεινῇ, θαλεροῖς δακρυόις σᾶς ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι δία μὴ κακῶς πένεσθαι.	1273
Χορός λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον, ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται.	1275
εἰ μὲν οὖν ἀνθρῶπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακά, αὐτὸς ἦν ἐνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου. νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται, ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὀρθιον νόμον. ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ συγγενῆς, Ἀριφράδης πονηρός. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται·	1280

ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρός, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ἡσθόμην,
οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξηύρηκέ τι.
τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχροῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται,
ἐν κασωρείοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον, 1285
καὶ μολύνων τὴν ὑπὴν καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας,
καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν καὶ ξυνῶν Οἰωνίχῳ.
ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
οὐ ποτ' ἐκ ταύτου μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

Χορός

ἢ πολλάκις ἐννυχίαισι 1290
φροντίσι συγγεγένημαι,
καὶ διεζήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κλεώνυμος. 1294
φασὶ <μὲν> γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρων
οὐκ ἂν ἐξελεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης· τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἂν ὅμως·
“ἴθ' ὦ ἄνα πρὸς γονάτων, ἐξελθε καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέζῃ”.

Χορός

φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριῆρεις ἐς λόγον, 1300
καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν ἥτις ἦν γεραιτέρη·
“οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ' ὦ παρθένοι τὰν τῇ πόλει;
φασὶν αἰτεῖσθαί τιν' ἡμῶν ἑκατὸν ἐς Καρχηδόνα
ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην ὀξίνην Ὑπέρβολον”·
ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο κοῦκ ἀνασχετόν, 1305
καὶ τιν' εἰπεῖν ἥτις ἀνδρῶν ἄσσον οὐκ ἐληλύθει·
“ἀποτρόπαί οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ', ἀλλ' ἐάν με χρῇ,
ὑπὸ τερηδόνων σαπείσ' ἐνταῦθα καταγερᾶσομαι”·
“οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ' ὦ θεοί,
εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην. 1310
ἦν δ' ἀρέσκη ταῦτ' Ἀθηναίοις, καθῆσθαι μοι δοκεῖ
ἐς τὸ Θησεῖον πλεούσαις ἢ πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.
οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει·
ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται,
τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπῶλει τοὺς λύχνους, καθελκύσας”. 1315

Ἀλλαντοπώλης

εὐφημεῖν χρή καὶ στόμα κλῆειν καὶ μαρτυριῶν ἀπέχεσθαι,
καὶ τὰ δικαστήρια συγκλῆειν οἷς ἡ πόλις ἦδε γέγηθεν,
ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίαισιν παιωνίζειν τὸ θέατρον.

Χορός

ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε, 1320
τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἤκεις, ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν ἀγνιάς;

Ἀλλαντοπώλης

τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα.

Χορός

καὶ ποῦ 'στιν νῦν ὦ θαυμαστάς ἐξευρίσκων ἐπινοίας;

Ἀλλαντοπώλης

ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις.

Χορός

πῶς ἂν ἰδοίμεν; ποῖαν <τιν'> ἔχει σκευήν; ποῖος γεγέννηται;

Ἀλλαντοπώλης

οἷός περ Ἀριστείδη πρότερον καὶ Μιλτιάδῃ ξυνεσίτει. 1325

ὄψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἦδη τῶν προπυλαίων.
ἀλλ' ὀλολύξατε φαινομέναισιν ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις

καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυύμνοις, ἔν' ὁ κλεινὸς Δῆμος ἐνοικεῖ.

Χορός

ὦ ταῖ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθηναί, 1330
δείξατε τὸν τῆς Ἑλλάδος ὑμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε μόναρχον.

Ἀλλαντοπώλης

ὅδ' ἐκεῖνος ὄρᾳν τεττιγοφόρας, ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρός,
οὐ χοιρινῶν ὄζων ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνην κατάλειπτος.

Χορός

χαῖρ' ὦ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων· καί σοι ξυγχαίρομεν ἡμεῖς.
τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεας καὶ τοῦ 'ν Μαραθῶνι τροπαίου.

Δῆμος

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν ἐλθέ δεῦρ' Ἀγοράκριτε. 1335
ὅσα με δέδρακας ἀγάθ' ἀφεψήσας.

Ἀλλαντοπώλης

ἐγώ;

ἀλλ' ὦ μέλ' οὐκ οἶσθ' οἷος ἦσθ' αὐτὸς πάρος,
οὐδ' οἷ' ἔδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἄν θεόν.

Δῆμος

τί δ' ἔδρων, κάτειπέ μοι, πρὸ τοῦ; ποῖός τις ἦ;

Ἀλλαντοπώλης

πρῶτον μὲν, ὅπότε' εἴποι τις ἐν τῇ κκλησίᾳ, 1340
“ὦ Δῆμ' ἐραστῆς εἰμι σὸς φίλῳ τέ σε
καὶ κήδομαί σου καὶ προβουλεύω μόνος”,
τούτοις ὅποτε χρήσαιτό τις προοιμίους,
ἀνωρτάλιζες κἀκερουτίας.

Δῆμος

ἐγώ;

Ἀλλαντοπώλης

εἴτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων ὥχετο. 1345

Δῆμος

τί φῆς;

ταυτί μ' ἔδρων, ἐγὼ δὲ τοῦτ' οὐκ ἠσθόμην;

Ἀλλαντοπώλης

τὰ δ' ὦτά γ' ἂν σου νῆ Δί' ἐξεπετάννυτο
ὥσπερ σκιάδειον καὶ πάλιν ξυνήγετο.

Δῆμος

οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρων;

Ἀλλαντοπώλης

καὶ νῆ Δί' εἴ γε δύο λεγοίτην ῥήτορε, 1350
ὁ μὲν ποιεῖσθαι ναῦς μακρὰς ὁ δ' ἔτερος αὖ
καταμισθοφορῆσαι τοῦθ', ὁ τὸν μισθὸν λέγων
τὸν τὰς τριῆρεις παραδραμῶν ἂν ὥχετο.
οὗτος τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;

Δῆμος

αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις. 1355

Ἀλλαντοπώλης

ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσης,
ἀλλ' οἷ σε ταῦτ' ἐξηπάτων. νυνδὲ φράσον·
ἐάν τις εἴπῃ βωμολόχος ξυνήγορος·
“οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφιστα,
εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην”· 1360

τοῦτον τί δράσεις, εἰπέ, τὸν ξυνήγορον;

Δῆμος

ἄρας μετέωρον ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον.

Ἀλλαντοπώλης

τουτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις·
τὰ δ' ἄλλα, φέρ' ἴδω, πῶς πολιτεύσει φράσον.

1365

Δῆμος

πρῶτον μὲν ὅπόσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακράς,
καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω ἔντελῃ.

Ἀλλαντοπώλης

πολλοῖς γ' ὑπολίσφοις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.

Δῆμος

ἔπειθ' ὀπλίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ
οὐδείς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται,
ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγράψεται.

1370

Ἀλλαντοπώλης

τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου.

Δῆμος

οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδείς ἐν ἀγορᾷ.

Ἀλλαντοπώλης

ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων;

Δῆμος

τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω τὰν τῷ μύρῳ,
ἃ στωμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα·
“σοφός γ' ὁ Φαίαξ δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανεν.
συνεργτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς,
καὶ γνωμοτυπικὸς καὶ σαφής καὶ κρουστικὸς,
καταληπτικὸς τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ”.

1375

Ἀλλαντοπώλης

οὐκ οὖν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ;

Δῆμος

μὰ Δί' ἄλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
τούτους ἅπαντας, παυσαμένους ψηφισμάτων.

Ἀλλαντοπώλης

ἔχε νυν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν,
καὶ παῖδ' ἐνόρχην, ὅσπερ οἶσει τόνδε σοι·
κἂν που δοκῇ σοι, τοῦτον ὀκλαδίαν ποίει.

1385

Δῆμος

μακάριος ἐς τὰρχαῖα δὴ καθίσταμαι.

Ἀλλαντοπώλης

φήσεις γ', ἐπειδὰν τὰς τριακοντούτιδας
σπονδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ' αἱ Σπονδαὶ ταχύ.

Δῆμος

ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ' ὥς καλαί' πρὸς τῶν θεῶν,
ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντουτίσαι;
πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτέον;

1390

Ἀλλαντοπώλης

οὐ γὰρ ὁ Παφλαγῶν
ἀπέκρυπτε ταύτας ἔνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβῃς;
νῦν οὖν ἐγὼ σοι παραδίδωμ' ἐς τοὺς ἀγροὺς

αὐτὰς ἰέναι λαβόντα.

1395

Δῆμος

τὸν δὲ Παφλαγόνα,

ὃς ταῦτ' ἔδρασεν, εἴφ' ὅ τι ποιήσεις κακόν.

Ἀλλαντοπώλης

οὐδὲν μέγ' ἄλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἔξει τέχνην·

ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος,

τὰ κύνεια μιννὺς τοῖς ὀνείοις πράγμασιν,

μεθύων τε ταῖς πόρναισι λοιδορήσεται,

κακ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λούτριον.

1400

Δῆμος

εὐ γ' ἐπενόησας οὐπὲρ ἐστὶν ἄξιος,

πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγένοι,

καί σ' ἀντὶ τούτων ἐς τὸ πρυτανεῖον καλῶ

ἐς τὴν ἔδραν θ', ἵν' ἐκεῖνος ᾗν ὁ φαρμακός.

1405

ἔπου δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα·

κάκεϊνον ἐκφερέτω τις ὥς ἐπὶ τὴν τέχνην,

ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν οἷς ἐλωβᾷθ' οἱ ξένοι.

*